

собствени, на дирекцията, **складове**. Това се налага, толкова повече, като се има предвидъ, че дирекцията въ бъдеще неминуемо и постоянно ще разширява обектитъ на своята дейность и такива складове ще бждатъ една абсолютна необходимость.

Въ земеделското производство, отъ редъ години, настойчиво се насърдчава **разнообразяването на културитъ**, въ името на една целесъобразна трансформация въ производството въ посока, главно, на трудоинтензивнитъ култури. Цълата политика на Министерството на Земеделието има за една отъ най-важнитъ свои задачи, именно, това разнообразие. Въ това направление имаме известни постижения, ако сждимъ по даннитъ на официалната статистика. Площта на интензивнитъ култури ежегодно се увеличава, макаръ и още слабо, особено по отношение на нъкои видове. Въ действителность, обаче, въ това направление, много далече не се е отишло и не може да се отиде, по чисто естествено-историческо и стопански причини. При тази организация на производството, пласмента и преработката на земеделскитъ произведения — на трансформацията и рационализацията въ земеделското производство не могатъ да се възлагатъ много голъми надежди. По-внимателния анализъ на цифровитъ данни на статистиката ни довежда до заключението, че този процесъ настъпва доста бавно, особено по отношение на нъкои култури, за които природнитъ и икономическитъ условия не сж на лице. Една сериозна спънка, въ това направление, се явява **дребнособственишкиятъ характеръ** на нашето земеделие. Стопанството, следвайки принципа на самозадоволяването, не може да отдъли излишна земя, нито работни сили, за отглеждането на култури, произведенията на които сж предназначени за пазаря.

Действително износа на земеделскитъ произведения отъ страната нараства ежегодно, което говори за едно разширение площта на пазарнитъ култури и увеличение на производството. Така, напр.: презъ 1934 год. цълитъ ни износъ е възлизалъ на 2.534.630.000 лв., за да се покачи презъ 1936 год. на 5.596.341.000 лв., което говори за едно бързо засилване износа и то главно — на земеделскитъ произведения. Ще трѣбва веднага да забележимъ, обаче, че въ този увеличенъ износъ не е взело участие цълкупното земеделско стопанство, а предимно едритъ стопанства и отдълни специфични райони отъ страната, какъвто е случая съ: тютюнитъ, гроздето, виното, ягодитъ, плодето, зеленчуцитъ и др. Дребнитъ земеделски стопанства, каквито сж 70% отъ стопанствата ни, не сж пригодни да произвеждатъ за износъ. Следователно, увеличението износа на земеделскитъ произведения има повече народостопанска значение и слабо се отразява върху благосъстоянието на масата отъ земеделското население.